

บทที่ 4

วิธีการวิจัย

จากบทที่ 3 ซึ่งอธิบายแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่าการศึกษาเพื่อแสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถในการแข่งขันสามารถทำได้หลายวิธี ขึ้นกับความเหมาะสมของข้อมูลและประเภทสินค้า ซึ่งสินค้าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นสินค้าภาคบริการข้อมูลที่ได้เปรียบเสมือนเป็นข้อมูลการส่งออกสินค้าบริการของแต่ละประเทศแต่เนื่องด้วยข้อจำกัดของข้อมูลที่รวบรวมได้จึงได้เลือกเครื่องมือต่าง ๆ มาใช้ศึกษาตามความเหมาะสม ดังนี้

4.1 ดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (Revealed Comparative Advantage: RCA) และดัชนีประยุกต์เพื่อวัดประสิทธิภาพอื่นๆ

ในกรณี RCA นี้ Balassa กล่าวว่าสามารถใช้วัดโดยอาศัยข้อมูลทั้งประเภท มูลค่าส่งออก มูลค่านำเข้า และมูลค่าดัชนีส่งออก – นำเข้า มาใช้ในการพิจารณาได้ โดยควรเปรียบเทียบระหว่าง 2 ช่วงเวลา แต่ Dagenais and Mute ได้เสนอว่าเพื่อลดความคลาดเคลื่อนผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ จึงควรต้องเปรียบเทียบต่อมูลค่าทั้งหมดของโลก ซึ่งจะช่วยให้ผลสรุปลดความผิดพลาดลงได้ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเปรียบเทียบมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าประเภทบริการ โดยดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏดังนี้

$$RCA = \frac{(X_{ti} / X_{si})}{(X_{tw} / X_{sw})}$$

โดยที่	RCA	คือ ดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ
	X_{ti}	คือ มูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ i ในรูป US\$
	X_{si}	คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าบริการของประเทศ i ในรูป US\$
	X_{tw}	คือ มูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของโลกในรูป US\$
	X_{sw}	คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าบริการของโลกในรูป US\$

สำหรับการคำนวณหาค่า RCA จะดำเนินการคำนวณเปรียบเทียบความได้เปรียบของประเทศไทย และกลุ่มประเทศเอเชียที่สำคัญเป็นรายประเทศเทียบกับค่าดัชนีการส่งออกของโลก ซึ่งสามารถแปลค่าดัชนี RCA ได้ดังนี้

ค่าดัชนี $RCA > 1$ หมายความว่า ประเทศ i มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏในการส่งออกอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในกรณีค่าดัชนี $RCA < 1$ หมายความว่า ประเทศ i มีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏในการส่งออกอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

4.2 ดัชนีประสิทธิภาพด้านความสามารถในการสร้างรายได้โดยเฉลี่ย

เพื่อศึกษาทิศทางและแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงของความสามารถในการสร้างรายได้ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยอาศัยวิธีการศึกษาดังนี้

*รายรับโดยเฉลี่ยต่อจำนวนครั้งการเยือนของประเทศ i ในรูป US\$

รายรับโดยเฉลี่ยต่อจำนวนครั้งการเยือนของกลุ่มประเทศที่ศึกษาในรูป US\$

*หมายเหตุ: ค่ารายรับโดยเฉลี่ยต่อจำนวนครั้งการเยือนหาได้จาก

รายรับจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในรูป US\$

จำนวนครั้งการเยือนของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

การคำนวณดังกล่าวจะคำนวณเปรียบเทียบค่าดัชนีประสิทธิภาพด้านความสามารถในการสร้างรายได้โดยของประเทศไทย และกลุ่มประเทศเอเชียที่สำคัญเป็นรายประเทศเทียบกับข้อมูลของโลก ซึ่งสามารถแปลค่าดัชนีประสิทธิภาพด้านความสามารถในการสร้างรายได้โดยเฉลี่ยดังนี้

ค่าดัชนี > 1 หมายความว่า ประเทศ i มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการสร้างรายได้โดยเฉลี่ย กรณีที่ค่าดัชนี < 1 หมายความว่า ประเทศ i มีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการสร้างรายได้โดยเฉลี่ย

4.3 ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านความสามารถในการดึงดูดให้พำนัก

เพื่อศึกษาทิศทางและแนวโน้มการดึงดูดนักท่องเที่ยวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยอาศัยวิธีศึกษาดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในประเทศในประเศ } i}{\text{จำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในกลุ่มประเทศที่ศึกษา}}$$

การคำนวณดังกล่าวจะคำนวณเปรียบเทียบค่าดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านความสามารถในการดึงดูดให้พำนักของประเทศไทย และกลุ่มประเทศเอเชียที่สำคัญเป็นรายประเทศเทียบกับข้อมูลของโลก ซึ่งสามารถแปลค่าดัชนีประสิทธิภาพด้านความสามารถในการดึงดูด นักท่องเที่ยวให้พำนัก ได้ดังนี้

ค่าดัชนี >1 หมายความว่า ประเทศ i มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้พำนัก กรณีค่าดัชนี <1 หมายความว่า ประเทศ i มีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้พำนัก

การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลทางสถิติด้านการท่องเที่ยว และการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติอื่นๆ ที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น อุตสาหกรรมการบินและสายการบิน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคมขนส่ง จำนวนโรงแรมและห้องพัก ฯลฯ ผู้วิจัยจะใช้วิธีการอธิบายในเชิงพรรณนาเพื่อวิเคราะห์เพิ่มเติมร่วมกับผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้วยดัชนี RCA